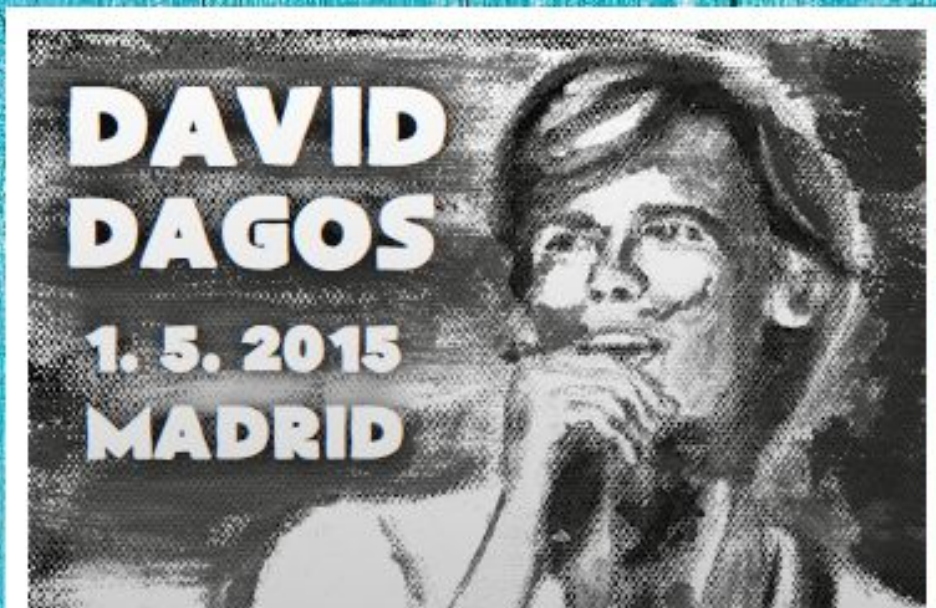

Vlasta Antořová

HVĚZDY MNĚ PŘÁLY?

UKÁZKA Z KNIHY "HVĚZDY MNĚ PŘÁLY?"

autor: Vlasta Antořová

Milé čtení přeje Vlasta

TE

VYDALA JSEM SI SEN ...

Od mala jsem si přála být **spisovatelkou**. Později jsem svůj sen přestala říkat nahlas, protože jsem okolím nebyla podporována. Zvolila jsem přijatelnější náhradní variantu: budu doktorka.

Před několika málo lety jsem uvěřila tomu, že se můžu živit psaním. Tedy mou celoživotní vášní.
Stačilo tomu uvěřit.

"Hvězdy" jsem psala tři roky. A posléze **sama na svůj náklad vydala.**

Proč sama? Nechtěla jsem se nechat násilnit vydavatelstvím do změny žánru a cílovky. Nechtěla jsem podporovat zkosnatělý systém distribuce. Odmítla jsem přijmout fakt, že v Čechách **vydat knihu je pouze prestiž** a profese spisovatel není profese. Pokud máte profesi, očekáváte adekvátní odměnu.

Jednou rebel, vždycky rebel...

Fajn čtení

Vlasta

ANOTACE

Jmenuji se David Dagos. Ožil jsem v tomto románu díky jedné skutečné osobě. Venezuelský zpěvák Carlos Baute mi dal svoji podobu, srdce a talent. Jsem však čistá fikce a románový hrdina. Hvězdy mi opravdu přály. Žiji život snů. Jsem také známý zpěvák a hudebník. Působím ve Španělsku, které je mou srdcovkou. Nezažíval jsem však jen úspěch. Mým životem se táhne jako černá nit rodinná tragédie, kterou si nepřestávám vyčítat. A právě tajemství z minulosti odstartovalo mou cestu za sny. Cestu plnou zmaru, neúspěchů a bolesti. Ale také cestu úspěchu a nenadálé slávy. Chcete mě na ní doprovodit a zažívat vzlety a pády se mnou? Jedno vám prozradím už teď: miluji ženy.

MÁ INSPIRACE - CARLOS BAUTE

Carlos Baute je venezuelský zpěvák, který žije ve Španělsku.

Stal se mnou inspirací pro postavu Davida. Dal mu svůj talent, vzhled a srdce. Knížka není jeho příběhem.

Sám Carlos to ví, a dal mi svolení tento fakt uveřejnit, že inspiroval vznik románového hrdiny. Dokonce mu to velmi lichotí a cítí se poctěn. Řeknu vám tajemství: už se těší na španělskou verzi.

Ukázka č.1

David stojí schovaný pod schody a čeká na svůj vstup na pódium. Má trému. Ne takovou tu svazující. Jeho tréma ho napumpuje adrenalinem. Je zvyklý vystupovat před lidmi. Rád se předvádí. Má na sobě bundu. Neví proč, ale je mu zima. Potí se mu ruce, i když je má úplně ledové. Bere si od technika mikrofon. Fouknutím do něj vyzkouší, že je zapnutý. Zhluboka se nadechne a vybíhá schody na pódium. Je stále ještě ve tmě. Dívá se seshora na tanečnický. Přes reflektory se snaží vidět do lidí. Jak budou asi reagovat? Vydá ze sebe všechno. Ostatně jako vždy. Tak už je to tady. Pod nohama mu doslova bafne mrak mlhy, která ho na chvíli zahalí, aby se následně objevil ve světle, které mu svítí do zad. Muzikanti přejdou v tajemnou doprovodnou pasáž. Rána do bicích. Ostrá světla. Show začíná.

Ukázka č.2

„Máš holku?“ slečna do toho šla plnou palbou.

„Zrovna teď nemám,“ usmál se. Pořád se usmíval. Mám holku? Musel i sám sobě odpovědět. Nevěděl přesně. Byl tak pohlcený přípravou koncertů a s Evou se pohádal. Od té hádky se mu pár týdnů neozvala. Tak asi nemá holku. Nebo měl říct, že jo?

„Četla jsem, že nepocházíš ze Španělska. Je to pravda?“ padla další ostrá otázka.

„Narodil jsem se v Praze. Tady žiju tak deset let. Máma byla Češka. Táta je Španěl.“ Opět úsměv. Holky, kdybyste věděly... Znovu měl hlavu plnou toho, co se stalo a těch všech okolností kolem jeho stěhování. Pořád si sám sobě za to dává vinu.

Ukázka č.3

Davidu probudila žízeň. V puse totálně vyschlo. Slepené oči. Nemohl se pohnout. Rameno a ruku vůbec necítil. Na rameni tak nějak v objetí měl kolem sebe obtočenou dívku. Rozkukával se. Oslava byla velká. Pamatuje si to vůbec? No, něco ano. Hotelový bar. Hotelový pokoj.

Jak se jmenuje ta holka? Sakra!

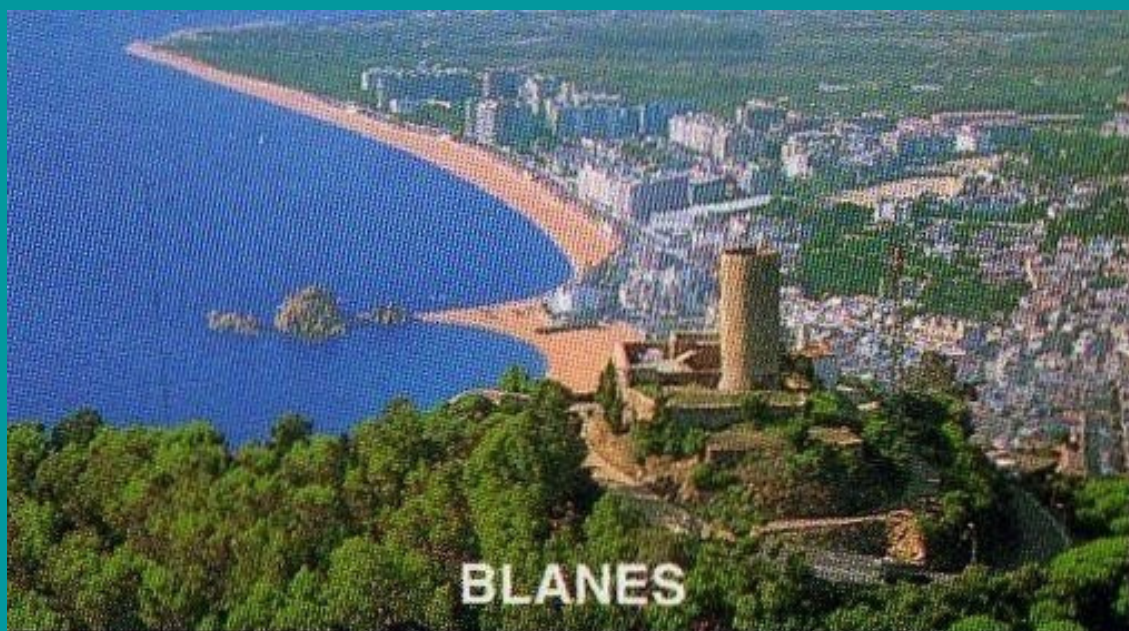
Pamatuje si jen, že určitě nic nebylo. Dost toho vypili. Sekt tekł proudem. Basák se pustil i do panáčků. To byla rychlá smrt. Tancováním udržoval přijatelnou hranici mezi životem a delíriem.

Kouknul pod peřinu. Nejsou úplně nazí. Pamatuje si to dobře.

Hlava jako střep.

Opatrně se vyprostil z objetí, aby ji nevzbudil. Šel se do koupelny napít. Pak svlékl zbytek oblečení a pustil na sebe vlažnou sprchu.

Sprcha mu bubnuje do těla. Je ti dvacet pět. Je ti dvacet pět.

David se přestěhuje za otcem do Blanes

Ukázka č.4

David si s děvčaty rád povídal. Úsměv a dobrou náladu nemusel předstírat. Bavilo ho to. Má rád své fanynky. Je za jejich lásku k němu vděčný. Nesnaží se chovat jako arogantní hvězda. I když užívá a využívá vše, co mu z jeho postavení život přinese. Dívky mu samy padají k nohám. Proč je nesebrat? Ví, že je to jen pro krátkodobé sblížení. O své partnerce, tedy o tom sblížení, má jinou představu. Svou budoucí partnerku chce romanticky dobývat. A ne pouze sebrat to, co si někde lehlo samo.

„Můžu ještě poprosit o podpis?“ zaslechne, když už se zvedá k odchodu.

David se otáčí za hlasem, s úsměvem kývne a znovu si sedá. Na stole zůstal jeden singl. Myslel si, že to špatně odpočítali. Zvedá ho ze stolu.

„Jak se jmenuješ?“ ptá se, aby mohl napsat osobní přání.

„Mari.“

A už píše: „Milé Mari ze srdce David Dagos.“ A ještě přimaluje srdíčko.

Zatímco se s tím vypisuje, Mari se k němu nejistě a opatrně přibližuje. Nejdřív chtěla odejít. Bylo jí trapně za všechny holky, jak se na něj věšely u focení. Jak byly dotěrné u podpisu. Ty otázky... možná až moc osobní. Pak si to rozmyslela. Byla by škoda nevzít si dárek. Moc ráda by se ho dotkla. Ale ne trapně a pubertálně. Ale jen tak mimochodem. Jak to viděla ve filmu dělat hvězdy. Naklání se ještě víc, žoviálně si pokládá ruku na jeho rameno. Ne úplně, jen lehce. Prostě dotknout se. Ještě se trochu víc nakloní. Na toto gesto z prvorepublikových filmů stojí od něj docela daleko. Přece jen přes půl metru je dost. Neudrží rovnováhu a padá.

David, který ji nevnímal, se jen tázavě podívá za hlukem. Mari vedle něj klečí na zemi. Víc připomíná vyděšené štěně, které dělá, že se nic neděje a to celé je úplně normální.

Proboha, co dělala, že sebou řízla o zem? přemýšlí David. Nevydrží to a nahlas se jí zasměje.

„Máš ho?“

„Koho?“ vykoktá Mari celá rudá. Nejraději by se propadla až k protinožcům. Hlavně, že před chvílí sama řešila, jak která ze slečen byla více či méně trapná. A teď vyhrála hlavní cenu Trapka večera. Co večera...vítězka Trapka roku 2015.

„Toho zajíce přece,“ dělá si z ní legraci a pomáhá jí na nohy.

NIKDE TO NEKOUPITE...

Ano, Hvězdy mně přály?
nekoupíte v knihkupectvích.

Knihu si můžete objednat na mém
eshopu!

<https://antoska.cz/hvezdy-mne-praly/>

Fajn čtení ...

Vlasta

Všechna práva vyhrazena.

Hvězdy mně přály?
ISBN 978-80-270-9536-0